

UNA SOCIETAT ENVELLIDA

Font: www.euroseniorpremia.net/arxius/unasocietatenvellidacat.pdf

El conte del vell i la palmera, explica que un vell, en el moment que estava plantant un dàtil en el desert, un jove li va preguntar per què ho feia, donat que una palmera datilera trigava més de 50 anys en donar els seus fruits, que en cap cas ell podria assaborir, però si les futures generacions. Aquesta història podria servir per explicar el desenvolupament de l'espècie humana, iniciat fa 5 o 10 milions d'anys, com un procés vitalquina etapa final i duració en el temps desconeguts. Cal tenir en compte que no deixem de ser un embrió d'aquesta espècie, en procés de maduració, en un hipotètic arbre de la vida, quins veritables fruits ens són completament desconeguts, que es troba en l'etapa més primitiva del seu desenvolupament, més propi de la llei depredadora de la selva dels animals i molt allunyada encara de l'altruisme dels éssers humans. Aquest desconegut no impedeix albirar quines podrien ser algunes de les característiques de la saba vital, que fa possible el seu desenvolupament.

Creure que una societat envellida és el pitjor desastre que li pot passar a la humanitat, suposa parlar d'un futur que ningú coneix, que però, es vulgui o no, acabarà essent. En aquests moments la majoria de prediccions pressuposen que el futur de la humanitat serà el d'una societat envellida. L'existència d'una Xarxa Mundial de Ciutats i Comunitats amigables amb la Gent Gran, promoguda per l'OMS, no és una qüestió de pura casualitat, sinó la conseqüència lògica de l'esdeveniment d'una societat envellida. Ho confirma el fet de que importants corporacions, capitanejades per Google, destinin milers de milions per avançar cap a la immortalitat, formulant preguntes com: "Viurem 500 anys?", quina resposta només és possible donar, des de la perspectiva d'una alta qualitat de vida.

També la creació des de la xarxa europea Eurosenior del Moviment Sènior que defensa "**Una societat per a totes les edats, centrada en les persones i no en els diners**", a la vegada que promou la creació de Consells Sèniors d'àmbit local, que promoguin el nou concepte sènior del voluntariat, vàlid també per a un treball alliberador, anomenat "Liberactuació", com una nova forma de: "**Passar-ho bé amb molt de sentit de l'humor i creativitat, realitzant lliurement activitats sense afany de lucre, per aconseguir l'autorealització personal, en un entorn individualista comunitari per ser més amb els altres**".

L'envelliment de la població pot suposar per alguns, el problema d'una societat decadent i per altres el repte d'una societat diferent, que cal assumir apostant per un envelliment actiu. De cap de les maneres, els sèniors han d'acceptar ser considerats com un grup parasitari, que en un futur proper pot arribar a ser una tercera part de la població. La millor forma per no ser-ho, és demostrant que continua essent útil i necessària la seva existència, tot i replantejant el seu paper, apostant de bon grat, per posar-se al dia, acceptant els canvis de tot tipus que la nova societat impulsa, començant per superar la fractura digital.

Una societat decadent és l'actual societat depredadora capitalista, quina lògica al servei dels diners, atempta contra els principis més bàsics de la dignitat humana, sotmesa a una drogodependència social, que impedeix a la seva ciutadania, prendre consciència de la seva realitat negativa, per una vegada assumida, canviar-la per una de millor diferent, simplement aplicant tots els coneixements i mitjans al seu abast, reals i no utòpics, per fer-ho possible. En cap cas amb plantejaments "anti" sinó sempre "a favor de".

Sense cap tipus de dubte, avancem cap una societat envellida, en la que viure 100 anys o més, cada vegada serà més possible. Aquest allargament de l'esperança de vida ha creat la nova edat **sènior**, totalment desconeguda i sense referents històrics, constituïda per persones de 50 anys o més, retirades del treball remunerat per qüestions d'edat, que no es consideren grans per la seva implicació vital activa, que els fa sentir-se plenament útils i necessaris.

Afortunadament en la nova societat de la informació i el coneixement, podem començar a comptar amb les persones de 50 anys o més, conegudes com les generacions del "**Baby Boom**", que una vegada retirades del treball remunerat per qüestions d'edat, constitueixen el capital social humà necessari per construir una nova civilització, realment humana, basada en la força del coneixement racional i no en la força física depredadora de l'espècie animal. Baby boomers, els més preparats i agosarats dels quals, són necessaris per obrir nous camins, que tot i que no existeixen, s'aniran fent, simplement començant a caminar, lluitant no com a guerrillers, sinó de forma organitzada somiant cap amunt, però amb els peus ben recolzats en el terra.

Ara és l'hora del talent més agosarat, innovador i creatiu d'un grup minoritari de joves i sèniors en acció, per avançar cap a la plena ocupació, recuperant els principis bàsics de la democràcia grega de fa 25 segles, de deliberar junts joves i persones d'edat, en els assumptes que més els afectaven, acceptant plenament l'existència de quatre significatius reptes, quina solució ens pot ajudar a millorar la qualitat de vida.

El primer repte és el de d'una **ciutadania activa i un envelliment actiu**, de no quedar-se passivament a casa, sortint al carrer per aconseguir l'autorealització personal, traient el més bo de cada persona, per ser un mateix amb les altres. El segon, el de la creació de **Consells Sèniors** de caràcter intergeneracional, en cada municipi o barri, necessaris per que la ciutadania es trobi aixoplugada solidàriament, formant part de grups d'ajuda mútua, que la faci no sentir-se sols en la lluita per la vida. El tercer, el del replantejament dels municipis, cap a **l'autosuficiència territorial**, que faci possible la vida local 24 hores, en tots els seus àmbits, incloent-hi la vida laboral. Finalment el quart, la creació del nou estat de **Catalunya**, per promoure la convivència d'una societat civil autogestionada, per assolir les seves necessitats bàsiques, en un nou estat regulat per unes lleis, nascudes des de la ciutadania, de baix a dalt, compatibles amb la manera de ser i d'entendre la vida, que tots els territoris, de forma diferent, constituïts com a ecosistemes culturals, acaben conformant de forma específica i pròpia, per poder ser ells mateixos amb els altres, mitjançant interrelacions en xarxa.

Recuperar la il·lusió pròpia d'un **envelliment actiu** i d'una **ciutadania activa**, és la proposta del Moviment Sènior i també de l'OMS, per tenir una bona qualitat de vida, tant si es té una edat avançada, com si se'n té menys. Per fer-ho possible sol·licitem formalment la col·laboració i ajut de qualsevulla persona o entitat, que vulgui participar en la divulgació i realització del nostre plantejament.

Josep Aracil i Xarrié
President d'Eurosenior

Premià de Mar, febrer de 2016